

Dosarul nr. 2ra-789/20

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul Leova (jud. S. Gurițanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujențo, Ș. Starciuc, L. Caraiianu)

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Balanuța împotriva Vioricăi Diacenco și Andrian Diacenco cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu și menținută hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 7 septembrie 2018, Dumitru Balanuța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioricăi Diacenco și Andrian Diacenco cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12 decembrie 2015, între el și pârâți a fost încheiat contractul de împrumut și fidejusiune, prin care Viorica Diacenco a luat cu împrumut suma de 15 500 de dolari SUA, iar Andrian Diacenco a garantat în calitate de fidejutor, restituirea împrumutului contractat de Viorica Diacenco.

A remarcat că în contractul menționat, nu a fost convenit asupra unui anumit termen de restituire a împrumutului acordat.

Astfel, Viorica Diacenco a restituit o parte din împrumutul acordat și anume, la 23 ianuarie 2016 - 500 de dolari SUA, la 20 martie 2016 - 1 000 de dolari SUA, la 18 aprilie 2018 - 1 000 de dolari SUA, la 16 mai 2016 - 800 de dolari SUA, la 19 iunie 2016 - 800 de dolari SUA, iar în total suma de 4 100 de dolari SUA, respectiv, se atestă o restanță la rambursarea împrumutului acordat în sumă de 11 400 de dolari SUA.

A evidențiat că de la ultima rambursare parțială a împrumutului acordat (19 iunie 2016) a trecut aproximativ un an și jumătate.

La 24 noiembrie 2017, a expediat două cereri prelabile privind resituirea datoriei vizate, una către pârâta Viorica Diacenco și alta către Andrian Diacenco, prin care a solicitat, în termen de maxim 30 de zile, resituirea împrumutului nerambursat, în mărime de 11 400 de dolari SUA, care au fost recepționate la 3 decembrie 2017.

A precizat că, chiar și până la expedierea cererilor prelabile menționate dânsul s-a adresat de nenumărate ori în formă verbală și telefonică către pârâți cu solicitarea de a-i restitui împrumutul acordat.

Până în prezent însă nicio parte din împrumutul restant menționat nu i-a fost resituită.

A comunicat că a depus la IP Leova o plângere privind acțiunile ilegale ale Vioricăi Diacenco, în acest sens, ultima fiind audiată de către colaboratorul de poliție din cadrul IP Leova la 22 octombrie 2017 și a confirmat încă odată că la 12 decembrie 2015, au împrumutat bani în sumă de 15 500 de dolari SUA, dintre care au întors 4 100 de dolari SUA, menționând totodată că o să achite cum este scris în recipisă.

În pofida obligației contractuale care îi revenea, pârâta Viorica Diacenco nu și-a executat prestația contractuală asumată, contrar rigorilor de drept prevăzute de art. 512, 572 Cod civil.

Totodată, deși a epuizat toate căile extrajudiciare privind resituirea datoriei vizate, Viorica Diacenco până în prezent nu i-a restituit banii împrumutați, contrar prevederilor art. 867, 871 Cod civil.

A mai notat că pârâta este în întârziere cu executarea unei obligații pecuniare, astfel că pentru perioada 4 ianuarie 2018-31 august 2018, conform art. 585 și 619 Cod civil, având în vedere cuantumul ratei de bază stabilită de BNM, dobânda de întârziere constituie suma de 1 057,31 de dolari SUA.

Cu referire la prevederile pct. 1.2 din contractul menționat și art. 1146, 1156 Cod civil, a subliniat că este în drept să pretindă de la ambii pârâți resituirea solidară a datoriei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la CEDO, art. 127 din Constituția RM, art. 512, 572, 575, 585, 617, 619, 867, 871, 1146, 1156 Cod civil, art. 82, 85 alin. (4), 94, 96 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul Vioricăi Diacenco și Andrian Diacenco în beneficiul lui a sumei de 11 400 de dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 057,31 de dolari SUA, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 13 mai 2019, Dumitru Balanuța, reprezentat de avocatul Igor Șcheau a depus cerere de concretizare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, încasarea în mod solidar din contul Vioricăi Diacenco și Andrian Diacenco în beneficiul lui a sumei de 11 400 de dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 854,84 de dolari SUA, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, a fost admisă acțiunea integral.

A fost încasat în mod solidar de la Viorica Diacenco și Andrian Diacenco în beneficiul lui Dumitru Balanuța împrumutul în sumă de 11 400 de dolari SUA și dobânda de întârziere în sumă de 854,84 de dolari SUA, iar în total suma de 12 254,84 de dolari SUA, conform cursului oficial al BNM la ziua achitării.

A fost încasată în mod solidar de la Viorica Diacenco și Andrian Diacenco în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6 146,94 de lei.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu și menținută hotărârea primei instanțe.

A fost încasată de la Andrian Diacenco în beneficiul lui Dumitru Balanuța suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în cadrul examinării apelului în instanța de apel.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că Viorica Diacenco a recunoscut faptul că la 12 decembrie 2015, a împrumutat suma de 15 500 de dolari SUA de la Dumitru Balanuța, iar Andrian Diacenco a garantat în calitate de fidejutor restituirea împrumutului contractat de Viorica Diacenco, ulterior fiind restituită suma de 4 100 de dolari SUA. În urma adresării lui Dumitru Balanuța la Inspectoratul de Poliție Leova cu o plângere privind acțiunile pârâtei, ultima a fost audiată de către colaboratorul de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, căruia a confirmat că la 12 decembrie 2015, împreună cu soțul a încheiat un contract de împrumut și fidejusiune cu Dumitru Balanuța în sumă de 15 500 de dolari SUA, din care au restituit parțial suma de 4 100 de dolari SUA.

Instanța de apel a evidențiat că avocatul lui Andrian Diacenco nu a prezentat nicio probă care să confirme că la data recepționării cererii prelabile Andrian Diacenco era plecat peste hotare și chiar dacă alt membru al familiei și-a asumat responsabilitatea recepționării scrisorii, acesta era obligat să-l înștiințeze pe Andrian Diacenco referitor la scrisoarea primită.

La 6 martie 2020, Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță conform art. 432 alin. (3) lit. b) și art. 445 alin. (1) lit. e¹) CPC.

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată.

Cu referire la argumentul instanței de apel despre expedierea a două cereri prelabile de către Dumitru Balanuța și recepționarea acestora la 3 decembrie 2017, a remarcat că potrivit informației eliberată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, anexată la cererea de apel din 23 iulie 2019, se atestă că dânsul fizic nu a putut semna avizele de recepție și primi cererea prelabilă, deoarece nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova din 19 septembrie 2017 până la 1 ianuarie 2019.

Astfel, instanța de apel eronat a menționat că reprezentantul lui, avocatul Andrei Berescu nu a prezentat nicio probă că la data recepționării cererii prelabile, dânsul era plecat peste hotare.

A considerat că informația eliberată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este o probă veridică ce demonstrează contrariul declarat de Curtea de Apel.

Instanța de apel corect a statuat că dânsul a fost reprezentat de avocatul Andrei Berescu la ședințele de judecată din 19 februarie 2019 și 14 mai 2019, însă dânsul nu a cunoscut despre cererea prealabilă care i-a fost expediată la domiciliu și nici despre prima ședință de judecată, fiind practic lipsit de posibilitatea de a soluționa extrajudiciar acest litigiu.

Cu referire la prevederile art. 1247 alin. (4) Cod civil, a subliniat că la materialele cauzei nu există probe care ar confirma primirea de către el a cererii de restituire (cererii prealabile), iar argumentul instanței de apel că ar fi recepționat-o la 3 decembrie 2017 se combate prin informația eliberată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Prin urmare, procedura extrajudiciară obligatorie prevăzută de art. 1247 alin. (4) Cod civil, în cazul lui nu a fost respectată, ceea ce reprezintă o încălcare a drepturilor sale.

La 4 mai 2020, în adresa lui Dumitru Balanuța și avocatului Igor Șcheau a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Andrian Diacenco, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 179), fiind recepționată de avocatul Igor Șcheau la 11 mai 2020 și de Dumitru Balanuța la 12 mai 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 180-181).

La 15 mai 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Dumitru Balanuța, reprezentat de avocatul Igor Șcheau a depus referință la recursul declarat de Andrian Diacenco, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 160), fiind recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Andrei Berescu la 15 ianuarie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 165).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 6 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrian Diacenco, reprezentat de avocatul Andrei Berescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu